

Warszawa, 14 września 1999 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

nr SU-811-42-A/10/99/ZP/DPA

DECYZJA

Na podstawie art. 49 w związku z art. 30 ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348, Nr 158, poz. 1042; z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1126) oraz w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26, Nr 27, poz. 111; z 1982 r. Nr 7, poz. 55, Nr 45 poz. 289; z 1983 r. Nr 41, poz. 185; z 1984 r. Nr 34, poz. 183; z 1986 r. Nr 47, poz. 228; z 1987 r. Nr 21, poz. 123, Nr 33, poz. 186; z 1989 r. Nr 20, poz. 107; z 1990 r. Nr 34, poz. 201; z 1991 r. Nr 100, poz. 442, Nr 119, poz. 513; z 1994 r. Nr 122, poz. 593; z 1995 r. Nr 1, poz. 1, Nr 74, poz. 368; z 1996 r. Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496; z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 944; z 1998 r. Nr 162, poz. 1126)

po rozpatrzeniu

wniosku Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica-Sromowce Wyżne S.A. z siedzibą w Niedzicy z dnia 23 lutego 1999 r. o zwolnienie z obowiązku przedłożenia do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej

postanawiam

nie zwalniać Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica-Sromowce Wyżne S.A. z obowiązku przedłożenia taryfy dla energii elektrycznej do zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Uzasadnienie

W dniu 26 lutego 1999 r. na wniosek Zespołu Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica-Sromowce Wyżne S.A., zwanego dalej „Wnioskodawcą”, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zwolnienia z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca posiada koncesję z dnia 16 lutego 1999 r. nr WEE/50/42/W/1/2/98/AP – na wytwarzanie energii elektrycznej oraz promesy koncesji z dnia 16 lutego 1999 r.: nr PEE/104/42/P/1/2/99/AP – na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej i nr OEE/105/42/P/1/2/99/AP – na obrót energią elektryczną.

Stosownie do udzielonej koncesji Wnioskodawca ma prawo sprzedawać energię elektryczną wytwarzaną we własnych źródłach. Jednakże z uwagi na położenie Wnioskodawcy w głębi sieci rozdzielczej, wyprowadzenie mocy wyłącznie do sieci 110 kV i SN oraz stosunkowo niewielką moc (96 MW elektrownia szczytowo-pompowa w Niedzicy i 2 MW elektrownia przepływowa – zdolność produkcyjna wynosi ok. 145.000 MWh) realny obszar rynku, na którym prowadzi działalność Wnioskodawca, obejmuje głównie obszar Zakładu Energetycznego Kraków S.A. oraz w szerszym zakresie – obszar Energetycznego Konsorcjum Południowego, do którego należy 6 spółek dystrybucyjnych: Zakład Energetyczny Opole S.A., Górniośląski Zakład Energetyczny S.A., Będziński Zakład Energetyczny S.A., Beskidzka Energetyka S.A., Zakład Energetyczny Tarnów S.A. i Zakład Energetyczny Kraków S.A.

Biorąc pod uwagę przedmiot transakcji, Wnioskodawca może zaoferować poza energią elektryczną również usługi w zakresie rezerw mocy o różnym czasie dostępności oraz usługi systemowe.

W sprawie niniejszej zważono, co następuje:

Artykuł 49 ustawy – *Prawo energetyczne* stanowi, że Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli

stwierdzi, że działa ono na rynku konkurencyjnym, albo cofnąć udzielone zwolnienie w przypadku ustania warunków uzasadniających zwolnienie.

Jednakże powyższy przepis nie określa kryteriów rynku konkurencyjnego. Zaistniała więc konieczność określenia rynku, na którym działa Wnioskodawca oraz stwierdzenia czy jest to rynek konkurencyjny. Uznano, że rynek konkurencyjny jest to taki rodzaj rynku, gdzie w wyniku wolnej gry podaży i popytu zostaje wyznaczona cena transakcji, gdzie odbiorca ma prawo swobodnego wyboru dostawcy oraz jego zmiany bez ponoszenia znaczących kosztów, a także decydowania o wielkości swoich zakupów. Ponadto zawierane na nim transakcje poddane są regulacjom prawnym lub zwyczajowym, a informacja na temat cen oferowanych dóbr jest powszechnie dostępna.

Po dokonaniu analizy materiałów zgromadzonych w niniejszej sprawie stwierdza się, że podstawowym odbiorcą produkowanej przez Wnioskodawcę energii jest Zakład Energetyczny Kraków S.A.. Udział dostarczanej przez Wnioskodawcę energii w całości zapotrzebowania Zakładu Energetycznego Kraków S.A. nie przekracza 6%. Świadczyć to może o tym, że już na poziomie pojedynczego zakładu energetycznego Wnioskodawca działa na rynku konkurencyjnym. Jednakże, podstawą działalności elektrowni szczytowo-pompowych jest zapewnianie rezerw mocy oraz dostarczanie usług systemowych a także energii w okresach szczytowych i ten aspekt sprawy powinien być przede wszystkim wzięty pod uwagę w niniejszej sprawie. Jeśli chodzi o ten typ działalności, to Wnioskodawca jest jedynym wytwórcą działającym na terenie Zakładu Energetycznego Kraków S.A. mogącym zapewnić realizację wspomnianych usług. W chwili obecnej, z powodu ograniczonych możliwości korzystania z zasady TPA, na co zresztą powołuje się Wnioskodawca pisząc o ograniczeniach w dostępie do innych odbiorców, konkurentem dla niego może być jedynie PSE S.A. Jednakże ono ma już od dawna ustaloną pozycję dominującą wobec Zakładu Energetycznego Kraków S.A., jak i Energetycznego Konsorcjum Południowego.

Ponadto w chwili obecnej nie można stwierdzić, że rynek wytwarzania energii elektrycznej w Polsce jest rynkiem konkurencyjnym, gdyż nie określone zostały jeszcze wyraźne zasady funkcjonowania tego rynku oraz metody zawierania na nim transakcji. Nie istnieje również mechanizm umożliwiający przekazywanie informacji o cenach obowiązujących na rynku, co jest jedną z podstawowych zasad rynku konkurencyjnego.

W związku z powyższym nie znajdują uzasadnienia do uznania rynku na którym działa Zespół Zbiorników Wodnych Czorsztyn-Niedzica-Sromowce Wyżne S.A. za rynek

konkurencyjny, a zatem do zwolnienia przedsiębiorstwa z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia.

Sąd, orzeka się jak w sentencji

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 479²⁸ i art. 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych – Dz. U. Nr 160, poz. 1064).

**Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki**

dr Leszek Juchniewicz